

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY DZIEWIĄTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

PRENUMERATA
 Kurjera warszawskiego wraz z dodatkiem porannym:
W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.
 Za odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.
Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.
Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.
 Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

OGŁOSZENIA.
Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.
Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petytowy albo jego miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz.
Nadesłane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1.
 Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Biuro Rajchmana i Frenclera ulica Senatorska.
 Piątek: N. M. P. Anielskiej.
 Sobota: Znał. św. Szczepana.
 Niedziela: Dominika W.
 Poniedziałek: N. M. P. Śnieżnej.

Dziś: Marty i Serafiny P.
 Wtorek: Abdona M.
 Środa: Ignacego Lojoli.
 Czwartek: Piotra w Okowach.

Wschód słońca o godzinie 4 minut 11.
 Zachód " " 8 " 1.
 Długość dnia godzin... 15 " 50.
 Ubycie " " 0 " 53.

Wschód księżycy o godzinie 5 minut 29 r.
 Zachód " " 8 " 55 w.
 Wysokość wody na Wiśle stóp 1 cali 1.
 Dziś o godzinie 2-ej po południu ciepła 15° R.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9 — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 114.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Cierpistawy, jutro Ludomira.
Zgromadzenia: Półroczna sesja obrachunkowa zgromadzenia garbarzy. (Mieszkanie starszego, Wolność 1—4 po południu.)
 — Półroczna obrachunkowa sesja zgromadzenia kapeluszników. (Mieszkanie starszego, Nowy-Swiat 57—6 po południu.)
Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-Przedm. 15—od 10-ej rano do 6-ej po południu.)— Wystawa obrazów Krywulca. (Hotel Europejski— od 10-ej rano do 6-ej po południu.)— Wystawa obrazów spółki artystycznej. (Nowy-Swiat 56—od 10-ej rano do 6-ej po południu.)
Konkursy: Konkurs strzelniczy. (Strzelnica warszawska, Nowy Swiat 43—od 3—5-ej po południu.)
Teatry: Letni: dziś „Nikareta” i „Niespodzianki rozwodowe”, jutro „Trubadur” (występ gościnny pp. Antoniego Aramburo i Borkowskiego);— N o wy dziś „Serce i ręka”, jutro „Florek”. (8 wieczorem.)
Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-ej rano do wieczora.)

— W dniu jutrzejszym, o godz. 9-ej zrana, w kościele św. Ducha (po-paulińskim), przed ołtarzem N. Marji Panny Czeszochowskiej iku Jej czci odprawiona będzie solenna wotywa.

— W kościele św. Franciszka Serafińskiego (po-franciszkańskim) jutro, o godz. 10-ej zrana, przed ołtarzem św. Antoniego Padewskiego i ku jego czci odprawiona zostanie solenna wotywa z wystawieniem N. Sakramentu.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Wielki dzień małego plebiscytu Boulangera przeminął tedy. Francja może już policzyć się z wrażeniem, jakie ta „jeneralna próba” zdołała na niej wywrzeć, a jeśli z częściowego rezultatu, jaki nam jest wiadomy, można wnioskować, to wrażenie owo nie będzie dla „protektora” przyszłości korzystne. W chwili, gdy piszemy te słowa, jeszcze znaczna większość wyniku głosowania wczorajszego nie jest wiadomą. Głosowanie to skończyło się o godzinie 7-ej, poczem nastąpiły skrutynja, dopiero więc późnym wieczorem zaczęły nadchodzić do Paryża telegramy ze wszystkich kątów Rzeczypospolitej. Zanim przeto około 1,500 depesz skoncentrować się da, upłynąć musi znaczny stosunek czasu, a stąd dopiero w ciągu dnia dzisiejszego oczekujemy dalszego ciągu telegraficznej relacji, która umożliwi ostateczne i stanowcze powzięcie zdania o rezultacie batalji. Z dotychczasowych telegramów wnosząc, zda-

je się, że chodzić już będzie tylko o szczegółowe wymiary kłęski Boulanger’a; jeżeli bowiem na 430 wiadomych kantonów a 47 kandydatur Boulanger’a, wybrany on został 9 razy, jest to zaiste bardzo słaby sukces. Tak więc wielka manifestacja z „jeneralną próbą” przekształca się w „wielką klępkę”, mówiąc już do reszty żargonem teatralnym.

Nie przypuszczamy, aby dalsze wiadomości szczegółowe mogły w znacznijszym stopniu to wrażenie osłabić.

Dalsze pomnożenie artylerji polnej niemieckiej zapowiadają *Hamburger Nachrichten*.

Do dziennika tego piszą z Berlina: „Pomimo, że artylerja polowa francuska pod względem liczby dział i organizacji oddawna znacznie przewyższała niemiecką—co już w motywach ministerjalnych do wniosku reorganizacji naszej artylerji podnoszono— rząd republikański znowu powiększył rozmiary tej części swej armji. Na początku roku bieżącego każdy korpus otrzymał jedną baterję więcej, a teraz znowu po jednej. Dalej na mocy nowego prawa wojskowego posady oficerskie, przewidywane na czas wojny, zostają tam obsadzone już w czasie pokoju; nakoniec każdej baterji dodano po jednym poruczniku więcej.

„Wobec tego słyhać, że i w Niemczech stan rzeczy nie pozostanie takim, jak w dniu 1-ym kwietnia r. b. uregulowany został, a dalsza reorganizacja artylerji polnej będzie jednym z ważniejszych przedmiotów zajęcia najbliższej sesji parlamentu. Dalszy ten rozwój organiczny artylerji polegać ma więcej na wytworzeniu nowych sztabów i powiększeniu liczby oficerów, aniżeli na pomnożeniu baterji.”

W dziennikach wiedeńskich pojawiły się wiadomości o wymaganiach, jakie mieszkańcy Krety stawiają Porcie. Przyjmując informacje te z dobrodziejstwem inwentarza, notujemy je dla dokładności kronikarskiej.

Warunki tedy mają być następujące: 1) niezwłoczne odwołanie jeneral-gubernatora, Nikolaki baszy vel Sartyńskiego, który na całej wyspie nienawidzony jest zarówno przez chrześcijan jak muzułmanów; 2) zwołanie zgromadzenia konstytucyjnego, któreby przyjęło statut organiczny kraju i poczyniło w nim zmiany, odpowiadające duchowi czasu i potrzebom ludu; 3) reorganizacja sądownictwa;

4) finansowa niezależność wyspy od Turcji, uwarunkowana opłatą stałego rocznego haraczu; 5) uwzględnienie chrześcijan przy obsadzaniu posad rządowych na równi z muzułmanami.

Ze swej strony komisarze, wysłani przez Portę na Kretę w celach pacyfikacji: Mahmud Dżellabedin basza i viceadmiral Ratin basza, przedstawili projekt wręcz przeciwny, a mianowicie: 1) wysłanie na wyspę dostatecznych sił zbrojnych i obsadzenie trzech punktów głównych, w których się żywiły ruch koncentrują; 2) kategoryczne odrzucenie nadmiernych żądań separatystów kreteńskich; 3) przyjęcie większości wymagań umiarkowanych członków zgromadzenia narodowego wyspy; 4) założenie specjalnego banku dla potrzeb wyspy.

Warunki umiarkowanych kreteńczyków ograniczają się na żądaniu poprawy stosunków finansowych i równouprawnieniu w zakresie zajmowania posad rządowych. S.

Boulanger—Buret.

Wzmiankowane często listy Boulanger’a do znanego aferzysty a*obecnie świadka w procesie, Bureta, ogłosił on w dziennikach. Publikacja ta ma na celu udowodnienie wobec świata, że Buret, którego jako osobistości zdyskredytowanej i kilkakrotnie karanej sądownie, wyparł się Boulanger—miał jednakże prawo nazywać się przyjacielem eks-jenerała. Listy pochodzą z czasu, gdy Boulanger był dyrektorem wydziału piechoty w ministerjum wojny, a jakkolwiek dotyczą interesów prywatnych, lub może dlatego właśnie, mają wiele rysów charakteryzujących swego autora.

Ministerjum wojny.—Paryż 23-go grudnia r. 1882-go. Dyrekcja I-sza (piechota). Gabinet dyrektora jeneralnego.

Kochany panie Burete! Pośpieszam donieść mu, że uwzględniając pańskie zainteresowanie się młodym Cottereau, zarządziłem przeniesienie go do 20-ej sekcji sekretarjatu sztabu jeneralnego. Szczęśliwy, że mogłem być panu użytecznym, proszę, abyś wierzył w szczerość moich uczuć
 Jeneral Boulanger.

Z TEATRU.

„Konik pomy i mrówki.”—„Odwiedziny.”—„Nowa Francillon.”—„Florek.”

(Zakończenie).

Kajetan Neegard (p. Kotarbiński) ożenił się z Florizel (p. Marczello), bo tak brzmi to imię prowansalskie, a nie Florizol, jak je napisano na afiszu, młoda i urocza córka pastora z małego duńskiego miasteczka.

Panna miała przed ślubem wypadek; mały wypadek. W podróży morskiej z jednej wysepki do drugiej spotkała na statku Emila Repholta (p. Ładnowski), urzędnika z ministerjum w Kopenhadze, a że burza wybuchnęła nagle, Repholt był przyjemny, panna ciekawa, a w dodatku smakował jej szampan, więc... jakżeby to powiedzieć? no, autor nie żenuje się wcale. Poprostu Repholt z Florizel spędzili po obitym i zakrapianym częstymi libacjami objadku noc w hotelu w jakimś mieście portowej. Potem rozjechali się, co prawda, w nienajlepszej komitywie i nie wymieniwszy przed sobą nawet swoich nazwisk.

Po trzech latach przyjeżdża Repholt do swojego przyjaciela Neegarda w odwiedziny i zastaje go żonatym właśnie ze swoją... przygodą podróżną.

Repholt, nie domyślając się, kogo jego przyjaciół

mógł poślubić, opowiada swoją awanturkę na statku, a Neegard z zachowania się Florizel z gościem dochodzi do odkrycia prawdy. Repholt, wygnany przez oboje małżonków, wyjeżdża; Neegard chce z początku wypędzić i żonę, ale wzruszony jej prośbami, a szczególnie argumentami tak stanowczymi, jak powołanie się na równouprawnienie kobiety z mężczyzną, pozwala jej pozostać przy dziecku, biadając tylko nad swoim nieszczęściem.

Oto treść „Odwiedziny”, dla uzupełnienia której zaznaczam, że zaczynają się od istic idyllicznej sceny między małżonkami, w której Florizel gra rolę swawolnego podlotka i że jeszcze w pierwszym akcie Repholt, rozwijając przed Neegardem najczyniejsze poglądy na życie i obowiązki człowieka, jako główny zarzut przeciwko małżeństwu stawia obawę zdrady ze strony kobiety. „W Danji małżeństwa bywają szczęśliwe, są uczciwe kobiety, ale...” I tu opowiada swoją przygodę podróżną.

Teraz pomówmy o tym dramacie. Co to jest? Epizod z życia, prawda, ktoś odpowie, i będzie miał słuszną, bo trudno wymyślić „wypadek”, któryby się gdzieś, kiedyś przytrafić nie mógł. W danym razie na potwierdzenie swojej prawdy życiowej może nawet p. Brandes zacytować sławny proces kryminalny z lat ostatnich: zbrodnię w Pecy we Francji. We Francji małżonkowie Feneyron również zabili Aubry’ego, za co skazano ich na dożywotnie ciężkie roboty.

Z małżonkami Neegard jesteśmy zatem w pełnej

kryminalistyce, uwiedzenia, gwałtu i... A otóż właśnie, co dalej, bo chyba autor nie napisał swojej sztuki po to, aby przedstawić jakąś sytuację kryminalną.

Szkoła naturalistów Zoli twierdzi, że trzeba wszystko w życiu rejestrować, jako dokument ludzki. Czy p. Brandes przenosi tę teorię na scenę? Wyjdzie wtedy aktor, kichnie przed widzami i kurtyna zapadnie. Będziemy mieli prawdę i życie: człowieka, który dostał kataru. Jeżeliby to miał być cel sztuki przyszłości, to czeka nas jeszcze wiele ciekawych epizodów, które można w ten sposób mnożyć do nieskończoności.

Jeden z wybitniejszych krytyków francuskich, Julusz Lemaitre, taką daje odprawę ludziom, stawiającym realizm za jedyny cel i zadanie sztuki: „Cenicie portrety malowane przez wielkich artystów; jeżeli realizm jest dla was szczytem, ubierzcie żywy model w strój portretu i osadźcie go w ramach; po co płótno, artysta i próby! bedziecie mieli realizm najwyższy: prawdę i życie. Czy wam się to podobają i czy to będzie sztuka? Osadźcie...”

W pomysłach swoich „Odwiedziny” p. Brandes nie jest nowym nietylko w beletrystyce, że już setek romansidel francuskich nie wspomnę, ale nawet na scenie dziwnie się schodzi w treści z panią Figuiere, która w dramacie p. t. „Presbytere”, granym w Paryżu przed laty siedemnastoma, a wznowionym w teatrze Dejaset d. 27-go kwietnia r. z., co do słowa nawet ten sam układ scen zachowuje. Gdyby

II.

Tysiączne dzięki za pańskie dobre życzenia, które mnie mocno wzruszyły. Z mojej strony żywię najszczerszą życzliwość dla pana i pańskiej rodziny. Mój najuniżeńszy hołd dla pani Buret, która tylko raz widzieć miałem zaszczyt, a przyjacielski uścisk dłoni panu.

III.

Kochany przyjacielu! Dziękuję za telegram. W doniesieniu o dymisji dwóch generałów dywizyjnych nie ma ani słowa prawdy. Serdeczny wasz

Jen. Boulanger.

IV.

Sprawę owego młodzieńca z konserwatorium nie omieszkać zbadać. Pisałem już przed kilku dniami, lecz nie mam odpowiedzi. Ochotnikowi jednorocznemu, który w poniedziałek ma składać egzamin ustny, dam moją rekomendację. Codziennie od 10 — 11-ej rano możesz widzieć się ze mną. Przyjacielskie pozdrowienie dla pana i dla Graneta.

Boulanger.

V.

Do generała Bousenard napisałem list bardzo gorący. Spodziewam się, że przyjdiesz pan do mnie, chociażbyś pan żadnego odroczenia żądać odemnie nie potrzebował. Do jutra więc, o godz. 10-ej rano. Oddany panu

Boulanger.

VI.

W załączeniu dwa listy, mój kochany Buret—na dowód, że dla Fabreguesa zrobiłem wszystko, co mogłem. Za niemożliwości wszakże nikt nie jest odpowiedzialny. Przyjmij pan wyrazy mego ubolewania. Wasz

Boulanger.

List otwarty Bureta do Boulanguera, streszczony w naszej depeszy paryskiej, brzmi w całości, jak następuje:

Panie! Zapewniasz pan, że mnie nie znasz, to znów, że za czasów pańskiego ministerstwa byłem mu przedstawiony przez p. Graneta, to wreszcie, iż zaszczyt ten wyrzuciło mi dwóch deputowanych. Byłbym bardzo ciekawy poznać ich nazwiska. Od r. 1882-go uważałem pan za stosowne używać mnie—zawsze na mój koszt—do przekonywania świata politycznego za pośrednictwem gazet, że byłbyś pan wybory ministrem wojny. Przyznaję, że wierzyłem w pana. Setki listów, pisanych w ciągu pięciu lat, dowodzą, że służyłem panu zarówno wiernie, jak bez wynagrodzenia. W wielu z owych listów zapewniasz mnie pan o swej wdzięczności. Ja to byłem, którego prosił pan, by go przedstawił p. Constans, gdy ten otrzymał zlecenie uformowania gabinetu; nadsyłał mi pan listy i depesze w celu zakomunikowania ich p. Constans. Gdy nareszcie zostałeś pan ministrem, zerwałeś stosunki ze mną. Ja również byłem tym, którego pan użył w chwili, gdy zapominiane przez pana listy do ks. Aumale zostały ogłoszone. Na prośbę pańską pisałem naówczas do ks. Napoleona — powołując się na usługi oddane jego synowi—aby przeszkodził publikacji listów, w których pan i tego księcia zapewniasz o swojej wierności. Dowiedzą tego świadkowie, którym zaprzeczyc się nie da.

I znów ja byłem tym, którego pan pięciu własnoręcznie listami skłonił do podjęcia u rozlicznych osób wszelkich możliwych starań, abyś pan otrzymał dowództwo korpusu ekspedycyjnego w Tonkinie. W listach owych łepiłeś się pan, że kampa-

nję lepiej doprowadzisz do końca, niż generał Millot, przyrzecząc zapewniałeś pan, że wojska, znajdujące się w Indochinach, są dostateczne do pokonania chińczyków i owdładnięcia krajem. Gdy dowodził panu odmówiono, pisałeś do mnie, że nigdy nie zdołasz się pocieszyć. Z kolei przerzuciłeś się pan na aneksję Tunisu, obiecując ją przeprowadzić w miesiąc czasu i dowodząc, że protektorat jest bezsensu. Odpisałem panu, że jest to niemożliwe. Przypomnij pan sobie charakterystyczne słowa, które pisałeś do mnie w tej sprawie: „nie pozwalają mi działać, ponieważ p. Freycinet nie ma dość energii”. Wszystko to pisane jest pięknym charakterem pańskim. Poglądy pańskie na zdobycze kolonialne zmieniły się nieco od owego czasu.

Czyniłeś mi pan wiele obietnic od chwili, gdy interesa nasze z kawą, epoletami i inne nie powiodły się. Utrzymujesz pan, że raz tylko obiadowałeś u mnie. Zapomniałeś pan widocznie liczby tych obiadów. Słuchałeś pan z zajęciem o infamji, na której oparta rodzina moja w interesie mojego brata potrafiła z racji pożyczki 300 franków wtargnąć mnie na 50 dni do więzienia. Drugi raz w r. 1867-ym skazany byłem w powodu rachunku hotelowego w Agen-Trzecie skazanie moje nastąpiło za podburzanie. Następnie przez 21 lat nie można mi było nie zarzucić, czego wielu nie zdoła o sobie powiedzieć. Dopiero niesłychane straty, jakie poniosłem w krótkim czasie, spowodowały skazanie moje w r. 1888-ym. Wiesz pan to równie dobrze, jak ja, iż łatwo jest oskarżyć kogoś o oszustwo z racji prostego długu, zwłaszcza wobec sędziów z czasu cesarstwa, którzy byli bardzo źle dla mnie usposobieni. Wiedziałeś pan o tem i przyrzekłeś mi rehabilitację, skoro tylko zostaniesz ministrem. I o tem, jak o listach, zapomniałeś pan. Nie jestem zresztą jedynym, którego pan odsunął na bok po wyzyskaniu. Gdybyś pan dotrzymał mi zobowiązań, nie byłbym potrzebował 6,000 franków odszkodowań i procentów płacić. Lecz z wszystkich interesów, jakieśmy razem zaczęli, nigdy ani centima nie otrzymałem. Nie dziwi się pan, że wobec postępowania pana i jego adherentów występuję dziś przeciw propagandzie, którą niegdyś sam dla pana prowadziłem.” Y.

Roboty regulacyjno-faszynowe na Wiśle.

Jakkolwiek dużo jeszcze pozostaje do zupełnego uregulowania brzegów Wisły, przyznać jednak trzeba, że w ciągu niedługiego stosunkowo czasu (od r. 1883-go), zrobiono niejednym krokiem naprzód, aby się zbliżyć do wzmiarkowanego celu. Dziś tedy jedynańście wiorst brzegu pomiędzy Wilanowem a ulicą Czerniakowską posiada tamy ochronne w liczbie 60, z których najdłuższa dosięga 350, najkrótsza — 15 sążni.

W r. b. projektowane jest usypanie przy ulicy Czerniakowskiej tamy, której długość przewyższy wszystkie dotychczasowe, gdyż wynosić ma przeszło 400 sążni.

Roboty regulacyjne pod Warszawą rozpoczęto, jak to wspomnieliśmy powyżej, w r. 1883-cim, z kapitałem 600,000 rs., wyznaczonym przez ministerjum

komunikacyj na przeciąg lat pięciu. Fundusz ten zużytkowano już do r. 1886-go, w którym ponownie ministerjum wyasygnowało rs. 300,000, dziś już zużytkowane.

W r. b. ma nastąpić ostateczne zamknięcie robót, które głównie polegają na zakończeniu tam t. zw. koronami, oraz na usypaniu kilku jeszcze nowych tam ochronnych.

Przeszkodą do zakończenia robót pod Warszawą mogłyby tylko być wysoki stan wody, w połączeniu z wylewami.

Główny nadzór nad robotami faszynowo-regulacyjnymi na Wiśle ma naczelnik okręgu komunikacyj, rz. r. st. inżynier Kosteniecki, roboty zaś prowadzi inżynierowie komunikacyj: Kwiciński i Cwikiel. Przedsiębiorcami wreszcie od początku rozpoczęcia regulacji Wisły są bracia Endelmanowie.

Ministerjum komunikacyj zatwierdziło już wypracowany wraz z kosztorysem projekt regulacji powiśla, wzdłuż Warszawy od Solca do mostu. Koszt robót obliczony został na pół miliona rubli i prowadzonym ma być z funduszów miasta. Ponieważ zaś kasa miejska i tak ponosi znaczne wydatki na roboty kanalizacyjne, cały projekt wraz z kosztorysami odłożono do pomyślniejszych czasów dla kasy miejskiej.

Oprócz robót pod Warszawą, w roku ubiegłym ukończono regulację Wisły na przestrzeni 127-miu wiorst, zaczawszy od granicy austriackiej, do osady Zawichost. Roboty regulacyjne na wzmiarkowanej przestrzeni trwały lat siedem (od r. 1881-go), a koszt ich dosięgnął półtora miliona rubli. Prowadzili je: inżynier komunikacyj Kurcusz i jego pomocnik inżynier Mikuliński, pod nadzorem inżyniera Kostenieckiego.

Obecnie projektowana jest jeszcze jedna seria robót, również w górze Wisły na przestrzeni Zawichost - Nowo-Aleksandria.

Koszt projektowanych robót obliczany jest na siemdem milionów rubli, i dlatego też nie można spodziewać się przedkiego jego urzeczywistnienia.

Na r. b. z funduszów poprzednio wyznaczonych pozostał rewanent 30,000 rs., a ponieważ ministerjum komunikacyj na dokończenie serii robót pod Warszawą wyznaczyło 150,000 rs., zatem zarząd regulacji posiada sumę 180,000 rs. do swojego rozporządzenia.

Po sprawdzeniu przez inżynierów prowadzących roboty okazało się, iż w r. b. lody nie uszkodziły żadnej tamy, a nawet w niektórych punktach woda naniósł spora ilość mułu, skutkiem czego brzegi zostały silniej utrwalone. Grunta wreszcie w okolicach Siekierki i wyżej będą zasadzone wikliną, aby krzaki jej umacniały brzegi.

Oddając należne pochwały pracom około uregulowania Wisły, zaznaczyć wszakże wypada dwie niedogodności, połączone z usypaniem tam na brzegach rzeki. Pierwszą jest skierowanie prądu na łachę wiślańską, niebezpieczne zwłaszcza w czasie puszczania lodów; drugą — stworzenie silnego prądu w pobliżu smoka, co uczyniło miejsce to szczególnie niebezpiecznym dla spławu tratw. W ostatnich czasach kilka tratw rozbiło się w tym punkcie, a raz nawet sam smok został zagrożony. M.

rzecz była warta trudu, ułatwiam każdemu dokładną, o ile sądzę, wzmianką sprawdzenie planu.

Ale nie tu leży wcale cała szkarada i niekzemny charakter utworu p. Brandesa. Odwiedziny są rzeczczą tendencyjną i istotnie nową.

Autor każe mężowi być wyrozumiałym dla żony w imię równouprawnienia.

Przypuszczam na chwilę, że ktoś z podeptaniem wszelkich praw nietylko religji i moralności, ale nawet fizjologii, zechce zająć toż same stanowisko i przyzna, że kobieta jest równa mężczyźnie nawet wobec rozpusty. Będzie to upadek wszystkich związków rodzinnych, bo jakżeż dziecko w tłumie kochanków matki ojca swojego wyszuka; kto poniesie ciężary utrzymania rodziny, kto jej da opiekę i nazwisko?... Są to doprawdy brednie, o których dyskutować nie warto.

Ale przypuszczam, że znajdzie się umysł tak płytki, że mu one trafiają do przekonania. Toż przecie i tutaj trzeba mieć choć szczyptę elementarnej uczciwości, a p. Brandes i tego nie ma. Jeżeli uważa, że Florizel miała prawo rozporządzać sobą i oddać się z ciekawości i po pijanemu Repholtowi, no toż przecie za to chyba nie miała prawa być zwyczajną oszustką i zataić tego przed mężem, co mu później w imię równouprawnienia przymuszona wyzna.

A więc p. Brandes zgadza się na rozpustę kobiety, a oszustwa nie przyjmuje w rachubę; wobec tego godzi się tylko spytać, czy rozboju i morderstwa nie zaleci do nagrody Montyona. Tymczasem dowiódł

już przez wypadek Neegarda, że Repholt miał zupełną słusność, twierdząc, że małżeństwo jest bardzo niebezpieczną instytucją, a jedynym prawem moralnym życia jest używanie... Repholt zebrał smietankę, Neegardowi zostały męty; Repholt nie nie robi, ale awansuje w ministerjum; Repholt nie uznaje obowiązków, ale chwyta wszystkie korzyści. Sliczny człowiek!

Neegard niewiele jest od niego lepszy, chce także, zamknawszy się z żoną, używać życia i pragnie nie robić nic, bo nawet wyłącza się od udziału w wyborach do sejmu; ciężar tak lekkiej pracy obywatelskiej jest już dla niego zaciężki.

Oo warta Florizel, to już wiemy. Była ciekawa i lubiła szampana. Przekpiwa na początku sztuki z rodziców, w których domu była bieda i zawiele rodzeństwa, a potem rezonuje na ostro z mężem, żądając równouprawnienia. I to wszystko ma się dziać w Danji, kraiku małym, ale o którym wiemy przecie, że ma ludność ucziwą i pracowitą, naród, który bohaterскими wysiłkami bronił swojej niepodległości, a poświęcony — do dziś myśli i tęskni za odwetem. Czyżby naprawdę miał się tam rozpanoszyć taki nihilizm moralny, czy tylko może p. Brandes i jemu podobni krwią i sercem nie zlaży się jeszcze z tym narodem i tak sromotnie przeczą w literaturze tem, czego nas nauczył Andersen i historia tego kraju.

Podobno „Odwiedziny” grane były gdzieś w Niemczech z powodzeniem.

Na szczęście nie trafiły te odwiedziny na grunt

właściwy dla siebie u nas. Szkoda nad nią tylko pracy pp. Marcellówny, Ładnowskiego, a szczególnie p. Kotarbińskiego, który z roli Neegarda stworzył postać dramatyczną bardzo piękną, jedną z najlepszych w swoim repertuarze.

Zawsze z przyjemnością o sztukach oryginalnych pisać mi przychodzi, ilekroć przebiega w nich choćby jedna iskierka talentu. Zawsze to przecie swoje, a Brandesów jeszcze, dzięki Bogu, wśród polskich autorów nie mamy; za to zawiązała się spółka, pierwsza, której się u nas dobrze dzieje: pp. Abrahamowicza i Ruszkowskiego. Niezłym był już „Ciurkiwicz czy Dziurkiwicz”, a „Mąż z grzeszności” cieszy się dotąd zasłużonym powodzeniem.

„Nowa Francillon” tej samej spółki jest komedją okolicznościową, w której młoda mężatka, Wanda (panna Czaki), podmówiona przez przyjaciółkę Jadvigę (panna Barszczewska) postanawia zemdlić się na swoim mężu, Edwardzie (p. Prazmowski), „okiem za oko, zębem za ząb”.

Mąż, podejrzewany o zdradę, zastaje u nóg żony p. Bonifacego (p. Szymanowski), lowelasa in partibus na emeryturze, którego zmusza, grożąc mu niebitym pistoletem, do zdjęcia peruki i okazania głowy łysej, jak księżyc w pełni. Fraszka ta, napisana zwięźle i z humorem, a grana wybornie przez wszystkich wymienionych artystów, zabawiać może prawdziwie szczególnie komiczną sytuacją starego kawalera, którą p. Szymanowski doskonale wykazuje.

„Florek” jest już większą i misterniej zbudowa-

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Ministerjum oświaty, jak donoszą dzienniki ruskie, delegowało ze wszystkich uniwersytetów w celach naukowych za granicę na czas wakacyjny 50 profesorów zwyczajnych, 20 nadzwyczajnych i 20 doцентów, prosekutorów i prywatdoцентów.

— *Nowosti* donoszą, iż w Petersburgu mają być zorganizowane na jesieni r. b. kursa piwowarskie pod kierunkiem p. Jarzemskiego, który kształcił się specjalnie za granicą. P. J. zamierza w zakładzie swoim kształcić majstrów piwowarskich, których dotychczas sprowadzano z zagranicy.

— Gubernator niżnienowogrodzki wydał przepisy, dotyczące się izraelitów, przebywających na jarmarku w Niżnym-Nowogrodzie. Przepisy owe, według *Grażdanina*, są te same, jak w latach przeszłych. W zakończeniu rozporządzenia czytamy: „Izraelici, przybywający na jarmark z innych miast i wsi, obowiązani są złożyć w urzędzie policyjnym w dniu przyjazdu posiadane przez się dokumenty, a mianowicie: paszporty, świadectwa rzemieślnicze, świadectwa kupieckie i t. p. Ci, którzy otrzymają od policyjnego zarządu jarmarcznego świadectwa, mają prawo zamieszkiwania w mieście, obowiązani są nosić je wciąż przy sobie i przedstawiać policyjności na każde zażądanie. Za niewypełnienie tych przepisów winni, na mocy rozporządzenia o stanie obywateli (*usilennaja ochrana*), podlegać będą karze pieniężnej do 500 rs. lub aresztowi do 3-ch miesięcy.

— P. oberpolicmajster przestrzega właścicieli i rządców domów, aby stróże przy oczyszczaniu rynsztoków nie zapychali kratak kanalowych odpadkami oraz wszelkiego rodzaju nieczystościami. Warszawa w chwili obecnej posiada około 400 kratak kanalowych, do których oczyszczania miasto utrzymuje 12 robotników, liczba jednak tych ostatnich, zwłaszcza w czasie ulewy, jest niedostateczną i dlatego pomoc ze strony stróżów jest konieczną.

— Wiele osób, utrzymujących służbę, nie wypełnia przepisów co do wyrabiania książeczek służbowych. Obecnie z rozporządzenia p. oberpolicmajstra nad prawidłowym postępowaniem chlebodawców będą czuwać rewizori, przyczem osoby, opóźniające się z wykupem książeczek będą pociągane do kary pieniężnej. Rewizori otrzymali polecenie, aby w razie zauważonej nieprawidłowości oświadczenia udawali się do mieszkań utrzymujących służbę i przypominali o wypełnieniu tej formalności.

— Przy robotach ziemnych dla budowy kanału na ulicy Kotzebue natrafiono na te same niekorzystne warunki, jak na ulicy Czystej. Celem usprawiedliwienia zwiększonych wydatków, powstałych wskutek obfitej wody zaskórnej, zebrała się w dniu dzisiejszym, o godz. 10-ej rano, komisja, składająca się z członków komitetu kanalizacyjnego pp.: Hantkięgo, Kucharzewskiego i Majewskiego i, po stwierdzeniu faktu na gruncie, spisała protokół.

— Komedja. Akcji tam dużo i intryga mocno powikłana. Z dwóch braci Pietrzyckich Andrzej (pan Holtzman) jest kutwą i lichwiarzem potrosze, gdy Heljodor (p. Sikorski) osiadł przy nim i jako mecenas bez klientów, tylko braterskie prowadzi sprawę.

Syn Heljodora Edward (p. Turczynowicz) kocha się z wzajemnością w bogatej pannie Wandzie (pani Baumanowa), której wuj i opiekun Rzucalski (p. Sliwiński), od Pietrzyckich wioskę dzierżawi. Rzucalski jest zrujnowany, nie ma czem opłacić raty dzierżawnej, więc mu w sam dzień jego imienin w święty Marcina mecenas Pietrzycki na żądanie brata posła komornika.

Tym komornikiem jest Florjan Florckiewicz (pan Morozowicz), chłopię pocziwe z kościami, ale wielki niedolega. Zaufany w siły własne, wolał być komornikiem niż fabrykantem musztardy i stracił też łaski wuja Ksawerego (p. Nowicki), który go znać nie chce za dezercję z pod musztardowej chorągwi. Ten wuj Ksawery jest krewnym bardzo zazdrośnej o męża pani Rzucalskiej (p. Micińska), a rywalem do posagu Wandy, Edwarda Pietrzyckiego, którego znowu ciocia Zenobja (pani Borkowska), małżonka kutwy Andrzeja, gorliwie w konkurach u Rzucalskich popiera. Nareszcie Rzucalski ma córkę Jadwigę (pani Leszczyńska), do której, co prawda, nikt brać się nie chce, bo jest uboga, ale która odrazu wpada w oko komornikowi, gdy podchmielony przez ojca, zamiast dopełniać egzekucji, z panną w mazurce holuje wywijając.

Trzeci akt, trochę szufladkowo, jak się to mówi technicznie, robiony, sprowadza poważnione na imięninach Rzucalskiego osoby do Pietrzyckich. Florckiewicz rzuca niepraktyczne dla siebie zajęcia, a powra-

— W dniu wczorajszym było miejsce wolnych w szpitalach: św. Ducha 11, na Pradze 2, oraz w wolskim 5.

— Z dniem dzisiejszym latarnie gazowe będą zapalane o godzinie 8-ej m. 45 wieczorem, a gaszone o g. 3-ej m. 15 rano.

— Członek warszawskiej izby sądowej, rz. r. st. Fedorow, w dniu wczorajszym wyjechał do Moskwy.

— Członek komitetu ranionych, generał-adjutant baron Krüdener, wyjechał w dniu wczorajszym do Aleksandrowa.

— Starszy prezes warszawskiej izby sądowej, szambelan, rz. r. st. Arystow, wyjechał do Odesy.

— Z teatru i muzyki.

* „Florek”, który obudził żywe zainteresowanie w publiczności, zniknął po jednym przedstawieniu na pewien czas z afisza.

Drugie przedstawienie tej wesołej krotchwili, zapowiedziane na wczorajszy wieczór, nie mogło się odbyć z powodu nagłej a silnej choroby p. Morozowicza.

„Florka” zastąpił wczoraj „Żołnierz królowej Madagaskaru”, o czem reżyser, p. Sliwiński, zawiadomił przed rozpoczęciem widowiska publiczność, wypełniająca po brzegi widownię teatru Nowego.

Wobec tego, że „Florka” zastąpiono „Żołnierzem”, również, jak wiadomo, wyborną oryginalną krotchwilą, publiczność, z wyjątkiem kilku osób, pozostała w teatrze i doskonale się bawiła.

* Jutro w teatrze Letnim „Trubadur” z udziałem pp. Arambura (Manrica), Borkowskiego (książę de Luna) i panny Sofritti (Eleonora).

* Na salach baletowych przystąpiono do prób z baletu „Asmodea”, którego wznowienie nastąpić ma w sezonie jesiennym.

* W teatrze Letnim debiutować mają wkrótce: panna Janoszówna, artystka sceny łódzkiej, i p. Popławski, artysta sceny poznańskiej.

* Pani Zimajerowa, proponując naszemu teatrowi swoje występy, wymienia sześć operetek, w których pragnie się ukazać.

Są nimi: „Bettina”, „Dzwony kornwilijskie”, „Mikado”, „Nanon”, „Pierścien rodzinny” i „Życie paryskie”.

Występy artystki w teatrze Nowym rozpocząć się mają w połowie przyszłego miesiąca.

— Z teatryków.

* W Belle-vue dzisiaj po raz ostatni „Camargo”, jutro zaś po raz pierwszy odegrana tam będzie komedja p. Świderskiego p. t. „Róża”.

Jest to praca poważniejszego pokroju, zagadnienia społeczne mająca na względzie.

* W Wodewilu w dniu dzisiejszym po raz drugi stara ale jara sztuka pióra ś. p. J. Kamińskiego p. t. „Twardowski na Krzemionkach”.

W tymże teatryku wystawiony zostanie wkrótce dramat „Urjel Akosta” i „Koniki polne” Walewskiego.

* Dowiadujemy się, że autorowie sztuki p. t.

cając do sukcesyjnej musztardy, zdobywa klucz do serca i kasy wuja Ksawerego a z nim razem i rękę Jadwigi, Wanda łączy się z Edwardem, godzą się poróżnieni przez zazdrość magnifiki małżonkowie Rzucalscy, i tylko kutwa Andrzej Pietrzycki zostaje za drzwiami, w ustronnym pokoju zamknięty przez pomyłkę Florckiego, który go wziął za warjata, gdy wszyscy zresztą całują się i cieszą.

Komedja ta, a nie wiem dlaczego miałbym jej tego tytułu odmówić, gdy poddżialy na krotchwile i farsy wcale mi się niejasno tłumaczą w robocie scenicznej, nie ma nic francuzom do pozazdroszczenia. Akcja jest w niej ciągle ożywiona, sytuacje wywiązują się logicznie jedne z drugich, a humoru w nich sporo, szczególnie w dwóch pierwszych aktach. Przytem Florek, mecenas Pietrzycki i Rzucalski, to są już charakterzy, które dają pole artystom do rozwinięcia gry aktorskiej i postawienia w pewien sposób figur na scenie, co się szczególnie panu Morozowiczowi bardzo szczęśliwie powiodło. Jego Florek nie był ani szablonowym, ani płasko komicznym; artysta utrzymał go bardzo inteligentnie w wyższym, szlachetniejszym tonie komedji i szczeremu winszując tej roli, w której na prawdziwe powodzenie zasłużył.

Przy mniej wdzięcznym zadaniu podnieść wypadną grę pp. Sikorskiego i Sliwińskiego, a i p. Holtzman ze starego sknery tym razem bardzo udatną stworzył sylwetkę.

Zresztą nikt nie psuł składnej całości, w ogóle dobrze wyreżyserowanej i starannie granej przez wszystkich artystów teatru Nowego. Czuli się oni na swoim gruncie, w swojskiej sztuce; niechże ich grają tak i jaknajwięcej, a publiczność dopisze i byt teatru się zapewni. *Kazimierz Zalewski.*

„Adres mojej żony”, granej w Alhambrze, odstąpili ją dyrekcji teatryku poznańskiego, na czem sztuka przy korzystniejszej obsadzie rolę zyska na wartości.

— Z aury.

Dzień wczorajszy należał do tych, które krzyżują wszelkie plany.

Deszcz, padający prawie bez przerwy noc całą i dzień, zamknął wszystkich w mieszkaniach i dobrze ci robili, że pozostawszy w domu, nie żażyli przyjemności chodzenia po ulicach, zalanych formalnie wodą.

Spacer tramwajami należał również do uciążliwych, wagony bowiem co chwila zatrzymywane były na ulicach lub zwalniały biegu z powodu grożącego im niebezpieczeństwa zaważenia się bruku, który usuwał się pod ciężarem kół.

Woda deszczowa, podmywszy bruk, spowodowała ich zepadnięcie się i takich wypadków naliczyć przez dzień wczorajszy było nawet trudno.

Na rogu ulicy Królewskiej skutkiem bezustannego deszczu zapadł się kanał, przed domem Kronenberga w trzech miejscach zapadł się bruk, a na rogu ulicy Berga, przed apteką Schmidta, z powodu zapażenia się bruku pod dorożką, pasażer, pułkownik Bubkow, wypadł na ulicę i zranił się niebezpiecznie w głowę.

Bruki pozapadały się na następnych ulicach: na Ordynackiej przy zbiegu z Nowym-Swiatem, na Twardej naprzeciw domu nr. 1, na środku ulicy Marszałkowskiej przed samą Hożą, na całej długości ulicy Marszałkowskiej i Nowego-Swiata oraz w alejach Ujazdowskich.

Dla zapobieżenia wypadkom, przejazd przez relsy tramwajowe dorożek i powozów został wstrzymany przez ustawienie na całej linii zagród, czyli barjer.

Ogółem na tych dwóch liniach ustawiono 60 barjer, które konduktorzy zmuszeni byli co chwila odsuwać i zamykać za sobą.

Przed samym dworcem kolei wiedeńskiej było ustawionych 16 przeszkód, a naprzeciw alei Jerozolimskiej na Nowym-Swiecie 8 barjer.

Podczas deszczu przez cały dzień stały pod wodą: ulica Prózna przy zbiegu z Zielną, gdzie zalanych zostało kilkadziesiąt piwnic; Sienna, gdzie woda, wystąpiwszy z rynsztoków, zatamowała zupełnie przejście przez chodniki, a przechodnie zmuszeni byli szukać innej drogi, by dostać się do swych domów.

Ulica Wierzbowa i plac Teatralny chwilowo zamienili się w jeziora.

W ogrodzie Saskim potworzyły się prawdziwe wodospady; o przejściu marzyć było niepodobniestwem.

Na rogu ulicy Chmielnej i Marszałkowskiej uformowało się jezioro, po nad którym rzucono pomost.

Część ulicy Żelaznej, plac Grzybowski, Grzybowska, Skórzana i Królewska do giełdy stały pod wodą.

— Nic z dialogu.

Godzina 4 ta rano w niedzielę.

Na przystani wioślarskiej głucho.

Deszcz leje, jak z cebra.

Nawet Blak, ozdoba psiego rodu, nieoceniony cerber przystani, nie uważa za stosowne wobec takiej „psiej” aury porzucić swego skromnego posłania.

Godzina 6 ta.

Służba zaczyna się krzątać.

Kapuśniaczek siecze wytrwale.

Godzina 7 ma.

Henryk (specjalista od łodzi) ogląda bohaterki chwili.

Deszcz, jak wyżej.

Godzina 7 i pół.

Na horyzoncie zaczynają się pojawiać osoby urzędowe.

Deszcz, jak wyżej.

Godzina 8 ma.

Komisja regatowa postanawia, iż bieg naznaczony na dzień wczorajszy odkłada się do dnia 4-go sierpnia r. b. na tych samych warunkach z powodu, że deszcz, jak wyżej.

Wyrok ten usposabia minorowo zebrane, a żadne laurów osady.

— Różnijmy—woła młody „aszant”—sport nie zna deszczu, różnijmy choć deszcz, jak wyżej...

— Niepodobna!—odzywają się głosy mężów przeczornych—w Miedzieszy nie ma schronienia, niepodobna zaś, abyśmy stali godzinę w błocie, zwłaszcza, iż deszcz, jak wyżej.

Godzina 10 ta.

Na przystani głucho.

Deszcz, jak wyżej.

— Jeszcze raz.

I znowu zapowiedziana na cel dobroczynny zabawa nie przyszła do skutku.

Promenada widocznie niema szczęścia.

Trzy razy zapowiadano zabawę na dochód pogorzalców kalużyńskich i trzy razy deszcz stanął jej

na przeszłość — taki sam los spotkał znów wczoraj zabawę na Instytut moralnej poprawy chłopców w Mokotowie.

Nowy termin zabawy nie został jeszcze wyznaczony.

— Syngalezi.

Karawana syngalezów, składająca się z 36 osób płci obojga i dzieci, oraz słoni i zebu, przybywa do ogrodu zoologicznego w d. 1-ym sierpnia r. b.

Przedstawienia, na tle ich życia i wierzeń osnute, rozpoczną się od d. 2-go sierpnia, godz. 11-ej rano, i trwać będą codziennie do godz. 10-ej wieczorem przy oświetleniu elektrycznym.

Codziennie od godziny 4-ej do 10-ej wieczorem grać będzie orkiestra podczas pobytu syngalezów, wynoszącego dni 16.

— Kradzieże.

Przy ulicy Nowosądeckiej pod nrem 2-im, z mieszkania Franciszki P. skradziono różnych przedmiotów na sumę 60 rs. Z łupem ujęto miejscową służącą, którą aresztowano. — Z otworzonego mieszkania Władysława Gołębiowskiego przy ulicy Długiej pod nrem 8-ym skradziono różną garderobę i biżuterję wartości 45 rs.

— Przytrzymani.

Zamieszkała przy ulicy Hożej pod nrem 16-ym Marja Parysenowa, przeconająca przez plac Saski, okradzioną została z portmonetki z kilkunastoma rublami.

Jednego ze złodziei, Abrama Roonora, który również uciekł jak i jego współnicy, przytrzymali przechodnie, oddając go w ręce policji.

Zamieszkałemu przy ulicy Franciszkańskiej pod nrem 4-ym małżonkowi Edwardowi Hanysowi, skradziono garderobę.

Amatora cudzej własności, Macieja Menka, zatrzymał sam poszkodowany.

W przejściu przez ulicę Krochmalną rzeźnikowi, Stanisławowi Gasińskiemu, wyciągnięty z kieszeni kamizelki zegarek srebrny wartości kilkudziesięciu rubli.

Złodzieja policja przytrzymała.

— Od małego.

Terminator szewki, Tomasz Czyżewski, zamieszkały przy ulicy Piwnej pod nrem 37-ym, wysłany przez majstra Dzierżbickiego po odbiór 11 rubli, otrzymawszy pieniądze, zbiegł.

Pomimo poszukiwań, na ślad małoletniego przemieńczy nie natrafiono.

— Napaść.

Przy zbiegu Starego-Miasta i Zapiecka malarze pokojowi: Florjan Starzyński i Bolesław Beker, napadli na Feliksa Widłaka, którego poranili.

Widłaka odprowadzono do domu, awanturników zaś do cyrkułu.

— Bójka.

W podwórzu domu pod nrem 30-ym przy ulicy Smoczej Izrael Fuks w kłótni skaleczył w głowę Bajkę Grinbaumową. Chorą odwieziono do szpitala starozakonnych.

— Zagadkowa sprawa.

U Franciszka Dudy, przy ulicy Twardej pod nrem 23-im, pozostał w terminie 15-letni uczeń, Bolesław Gołębiowski.

W sobotę po południu G., zabrawszy trzyletnią córkę Dudy, wyszedł na miasto i dotychczas nie wrócił.

W jakim celu Gołębiowski to uczynił, pozostaje zagadką. Zawiadomiona policja czyni wszelkie starania, by ująć G.

— Pożar.

Przy ulicy Franciszkańskiej w domu pod nrem 26-ym zapalił się sadze.

Ogień ugasił topornicy 1-go oddziału straży ogniowej.

NEKROLOGJA.

† We środę, d. 31 lipca, o godz. 9-ej rano, jako w dniu imienin

ś. p. IGNACEGO ZA WISZEWSKIEGO,

odbędzie się za spokój duszy tegoż msza święta, w kościele św. Krzyża (w kaplicy Matki Boskiej), na którą pozostała żona z rodziną zaprasza życzliwych. —2538—

† Dnia 31-go lipca r. b., to jest we środę, o godzinie 11-ej rano, jako w rocznicę śmierci ś. p. Eleonory z Kwiecińskich z obylińskiej, w kościele św. Józefa na Krakowskim Przedmieściu odbędzie się żałobne nabożeństwo, na które pozostali rodzice, mąż zmarłej i reszta rodzeństwa zapraszają. —2511—

† We środę, to jest dnia 31-go lipca w kościele św. Aleksandra, o godzinie 10-ej rano, odprawione zostanie żałobne nabożeństwo za dusze ś. p. Romana Wędrchowatego i syna Stanisława, na które pozostała żona z dziećmi, siostry i brat zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —2536—

† W dniu 30-ym lipca, to jest we wtorek, jako w dzień rocznicę śmierci ś. p. Hipolita Skimborowicza, profesora i literata, odbędzie się w kościele Narodzenia N. M. Panny na Lesznie, o godzinie 10-ej rano, nabożeństwo żałobne, na które pozostała wdowa zaprasza krewnych, kolegów i znajomych. —952—

NADESLANE.

Poleca się w **Częstochowie** jedyny pierwszorzędny **HOTEL ANGIELSKI.**

Telegramy „Kurjera Warszawskiego.“

(Otrzymał wczoraj.)

Petersburg 28-go lipca. (Tel. Aj. półn.) — W zdrowiu Wielkiego Księcia Konstantego Mikolajewicza nie ma zmian na lepsze, apetyt tylko cokolwiek się poprawił. W ciągu dnia Najdostojniejszy

chory był mocno podniecony, kilka razy siadał w fotelu i był wzburzony aż do łez. Nocny sen był raz przerwany atakiem zaniepokojenia.

Petersburg 28-go lipca. (Tel. Aj. półn.) — Najmiłościwiej dozwołom zostało zbieranie wszędzie ofiar na dotkniętych ostatniem trzęsieniem ziemi w okręgach Siemireczyńskim i Siemipalatyńskim.

Niżny Nowogród 28-go lipca. (T. Aj. p.) — Dziś podniesiono flagi jarmarku niżegorodzkiego.

Wiedeń 28-go lipca. (Tel. Ajencji półn.) — Król Milan, przyjmując ministrów, wyraził szczerze zadowolenie z powodu spokoju i porządku, panującego w kraju. Odjeżdża on wkrótce do Paryża, gdzie zabawi dwa miesiące.

Lwów 28-go lipca. (Tel. pryw. K. W.) — Wybrau w Nisku na posła włościanin Walenty Jachym (mazur) zrzekł się mandatu.

Berlin 28-go lipca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Ambasador russki, hr. Szuwałow, przybył dziś do Berlina i po dwumiesięcznej nieobecności obejmuje napowrót obowiązki służbowe.

Berlin 28-go lipca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Podróż ministra wyznań Gosslera do Warcinu wiąże się z pytaniami natury kościelno-politycznej, które mają być załatwione za przybyciem Schloetzera. Chodzi głównie o obsadzenie biskupstwa w Monasterze i użycie funduszów, które urosły wskutek zamknięcia pensji kapłanom katolickim w czasie *kulturkampf*. Konserwatywny *Reichsbote* utrzymuje, że chodzi tu także o kwestję papieską.

Berlin 28-go lipca. (Tel. pr. K. War.) — Pomimo wypraszenia się ze strony cesarza Franciszka Józefa, właściciele domów, które ten będzie przejeżdżał, postanowili przystroić je w granicach, wskazanych przez takt i uległość dla życzeń okrytego grubą żalobą monarchy.

Berlin 28-go lipca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Podczas napadu ludzi Buszirego w d. 23-im b. m. na stację niemieckiego towarzystwa wschodnio-afrykańskiego Impwapa w Usugarze zamordowany został urzędnik Nielsen, porucznik Giese zdołał schronić się do Zanzibaru. (We wczorajszej naszej depeszy berlińskiej, donoszącej o tym fakcie, nazwiska były przekręcone, *przyp. red.*)

Paryż 28-go lipca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Boulanger postawił ostatecznie swoją kandydaturę do rad departamentalnych w 92 kantonach.

Paryż 28-go lipca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Według ostatnich informacji kandydaturę Boulangera na dzisiejszych wyborach do rad jeneralnych postawiono w 150 kantonach. Komitet balanżystowski zachowuje atoli tajemnicę, w których mianowicie 80 kantonach kandyduje jenerał oficjalnie. Dopiero po wyborach komitet oświadczy, gdzie Boulanger ubiegał się o wybór, a gdzie wybory z własnej inicjatywy na niego głosowali. (Jest to przezorna ostrożność, mająca na celu możność wyprowadzenia w każdym wypadku mniej więcej pomyślnych wniosków z wyniku głosowania; *przyp. red.*)

Paryż 28-go lipca. (Tel. Ajencji półn.) — Kandydatura Boulangera postawioną została w 135 kantonach. *Temps* utrzymuje, że w jeszcze większej liczbie kantonów.

Paryż 28-go lipca. (Tel. pryw. K. War.) — Termin rozpoczęcia posiedzeń sądu senatu naznaczono ostatecznie na d. 8 sierpnia.

Paryż 28-go lipca. (Telegr. Ajencji półn.) — Dzienniki zapewniają, że zaraz po wydaniu na Boulangera wyroku przez sąd senatu, postawionym on zostanie przed sądem wojennym pod zarzutem sprzeniewierzenia.

Paryż 28-go lipca. (Tel. pr. Kur. W.) — Wczoraj w mieszkaniach: Boulangera, Rocheforta i Dillon'a złożone zostały ostateczne wezwania do stawienia przed sądem senatu. Termin prekluzyjny upływa w dniu 7-ym sierpnia.

Bruksella 28-go lipca. (Tel. pr. Kurj. W.) — Arcyksiężna Stefanja, wdowa po arcyksięciu Rudolfie, wynajęła willę w Spaa, gdzie zamysła czas dłuższy zabawić.

Bruksella 28-go lipca. (Tel. pryw. Kur. W.) — *Journal de Bruxelles* potwierdza pośrednio kradzież oryginalnych raportów księcia d'Ursel, upiera się wszakże przy twierdzeniu, że w *Nouvelle Revue* tekst ich został sfalszowanym.

Rzym 28-go lipca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Wielką sensację obudziło tu uwięzienie oficera francuskiego, zdejmującego plany topograficzne przejść alpejskich. Schwytany oświadczył, że należy do francuskiego klubu alpejskiego i krąży w górach, jako turysta. Przekonano się, że posiadał on trzy mapy topograficzne i że utrzymywał związki z komisarzami francuskimi w Fontanie i Ventimiglii. Ostatecznie schwytany przyznał się, że przybył do Włoch dla studjowania włoskich wojsk alpejskich. Ponieważ znaleziono u niego rysunki i plany kilku fortów włoskich, wytoczone mu zostanie śledztwo sądowe. Stwierdzono, że jest on porucznikiem 24-go pułku strzelców francuskich i miał legalne pozwolenie udania się w podróż do Włoch.

Londyn 28-go lipca. (Tel. Aj. półn.) — Wczoraj w południe w kaplicy rodzinnej zamku Buckingham odbyły się zaślubiny córki ks. Walji, ks. Ludwiki, z lordem Fife.

Belgrad 28-go lipca. (Tel. pr. Kur. War.) — Dosłowny tekst przemowy króla Milana do metropolity Michała podczas powitania wzajemnego na dworcu opiewa tak: „Stosunek, jaki panował między Waszą Eminencją a mną w czasie moich rządów, i o którym mówić ani czas, ani miejsce nie pozwalają, nie budził we mnie nadziei, abym dostąpił zaszczytu powitania tu Waszej Eminencji. Podobnie jak uprzejmość, jaką rejencja i ministrowie otaczają moją obecność tutaj, głęboko mnie wzrusza, i jak obu wdzięczny jestem za delikatną względność, jaką mi okazali, wysyłając reagenta Belimarkowicza i prezesa ministrów, Gruicza, na granicę królestwa dla powitania mojej osoby, w tenże sam sposób dziękuję Waszej Eminencji za przybycie tutaj. Wasza Eminencja uzna to za naturalne, jeżeli zechcę zbadać przyczynę tego. Wasza Eminencja pragnęła pojawieniem się swoim złożyć dowód niezłomnej uległości swojej dla osoby Jego Królewskiej Mości króla Aleksandra, naszego władcy, za co Waszej Eminencji, jako ojciec i serb, z całej duszy dziękuję. Z drugiej strony pragnęła W. E., jak o tem głęboko jestem przekonany w chwili, kiedy na krótki czas powracam do ojczyzny, aby przekazane mi przez konstytucję czuwanie nad wychowaniem mojego syna spełnić, dołączyć swoje błogosławieństwo jako głowa kościoła narodowego, do owych błogosławieństw, jakie odebrałem u świętego macierzystego kościoła w Konstantynopolu i u starożytnych a świętych kościołów w Jerozolimie i Damaszkum, które przyjęły mnie nie tylko jako prawdziwego i wiernego wyznawcę naszej prawosławnej religji, lecz także obsypały mnie nadzwyczajnymi dowodami czci. Wasza Eminencja liczyć może z tego powodu na moją wdzięczność i przyjaźń.“

Belgrad 28-go lipca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Król Milan w rozmowie z jedną z urzędowych osobistości zagranicznych oświadczył, że wieści, jakoby dążył do odzyskania korony, są absurdem. Milan jest zdania, że puszczając w świat podobne podejrzenie, chciano rzucić ziarno niezgody między nim a rejencją i rządem. Obiedwie strony żywią wzajemnie do siebie zaufanie i wierzą w uczciwość zamiarów. Abdykacja jego nie była wynikiem chwilowego humoru, lecz głęboko obmyślanej decyzji, której nie żałuje. Nie sądzi on, aby rejencja lub rząd były na fałszywej drodze. Zachodzą wprawdzie trudności, lecz od tych żaden rząd nie jest wolnym. Do Belgradu przybył na mocy przyznanego mu przez konstytucję prawa. Podejrzenie, że zamysła powrócić na tron drogą rewolucji, jest bezwstydnym czynem. Patryjotyzm jego chroni go przed podobnem posądzeniem, tembardziej, że jest on przekonany o bezgranicznej miłości narodu serbskiego do króla Aleksandra.

Cetynja 28-go lipca. (Tel. pr. Kur. War.) — Książę Mikolaj z księciem następcą Danilem oraz księżniczkami Milicą i Anastazją wyjechał w po-

droż do Petersburga. Rodzina księcia wsiadła w Cattaro na okręt „Greif”.

(Otrzymane dziś)

Petersburg 29-go lipca. (Tel. pryw. K. W.)— Jesienią r. b. ma się odbyć konferencja ministra finansów z ministrem komunikacji w przedmiocie przeprowadzenia kolei, których budowa okaże się konieczną na następne lat pięć. Oprócz tego ministrowie naradzać się mają nad wyznaczeniem odpowiednich na ten cel funduszy.

Petersburg 29-go lipca. (Tel. pryw. K. W.)— Zarząd kolei nadwiślańskiej czyni zamówienie na trzysta wagonów towarowych. Kredyt na pokrycie tego wydatku został już wyjednano.

Wiedeń 29-go lipca. (Tel. pryw. Kurj. W.)— Wielką sensację sprawiło tutaj zaszytowanie się posła do rady państwa, radcy giełdowego Klinkoscha. Przyczyną samobójstwa są niepowodzenia finansowe.

Wiedeń 29-go lipca. (Tel. pryw. Kurj. W.)— Ks. Sułkowski przewieziony zostanie do zakładu obłąkanych w Eberswalde na obserwację.

Wiedeń 29-go lipca. (Tel. pryw. Kurj. W.)— Opitz zwołał na dzień 1 września trzeci wiec katolików z Czech północnych do Schluckenau, celem zastanowienia się nad sposobami skutecznego pielęgnowania katolicyzmu z zupełnym pominięciem sporów politycznych i narodowych. (Aj. półn.)

Wiedeń 29-go lipca. (Tel. pryw. Kurj. W.)— *Politische Correspondenz* zaprzecze wiadomości, jakoby Włochy zamierzały usunąć się od udziału w dalszej blokadzie brzegów zanzibarskich. (Aj. półn.)

Wiedeń 29-go lipca. (Tel. pryw. K. W.)— *Correspondance de l'Est* donosi, że kilka mocarstw, mających swoich przedstawicieli przy Watykanie, poleciło im, aby w razie wyjazdu Papieża z Rzymu ostentacyjnie mu towarzyszyli. (Aj. półn.)

Berlin 29-go lipca. (Tel. pryw. K. W.)— Szef sztabu jeneralnego, hr. Waldersee, rozpoczął wczoraj dłuższy urlop. Prawdopodobnie powróci aż w połowie sierpnia.

Paryż 29-go lipca. (Tel. pr. K. W.)— *Cocarde* opublikowała zeznania przed komisją śledczą senatu, poczynione przez generała Ferron, komendanta Paryża, generała Saussier, dalej Geissena, Reinacha, Bureta, Graneta i innych. Pomimo aresztowania z tego powodu dyrektora *Cocarde*, wczorajszy *Intransigeant* ogłosił zeznanie Bureta, oskarżające Boulangera o przyjęcie i podzielenie się z nim prowizją dostawców. Mówią, że dokumentów tych udzieliła redakcji pism drukarnia senatu. (Aj. półn.)

Rzym 29-go lipca. (Tel. pryw. K. W.)— Z Coni telegrafują, że schwytany na szpiegostwie oficer 24-go pułku strzelców francuskich nazywa się Franciszek Logzean de Grandmaison.

Londyn 29-go lipca. (Tel. pr. K. W.)— Zapowiedziany na dzisiaj wniosek Morleya, orzekający, że izba gmin nie jest skłonna do nakładania na ludność większych ciężarów, jeżeli nie zostaną dane rękojmie, że dalsze apanaże żądane nie będą, nie uzyska większości w izbie.

Londyn 29-go lipca. (Tel. Aj. półn.)— Królowa nadała lordowi Fife, który pojął wczoraj za żonę księżniczkę Ludwikę, córkę księcia Walji, tytuł markiza i księcia, opiewający: „Markiz of Mac Duff i książę Fife.”

Belgrad 29-go lipca. (Tel. pryw. Kurj. W.)— Dzienniki tutejsze zamieszczają gwałtowne artykuły przeciw Bułgarii. *Srpska Nezavisnost* oskarża Bułgarię o zbrojenia się na taką skalę, jak nigdy dotąd, przypisując fakt ten wpływowi Austrii, która zagraża pokojowi Europy przez wysuwanie coraz większych sił zbrojnych na swoje granice.

Ateny 29-go lipca. (Tel. pr. K. W.)— Wzburzenie na Krecie wzrasta z dniem każdym. Kreteńczycy domagają się głównie samorządu finansowego. Wiele rodzin emigrowało do Grecji. (Aj. półn.)

Wielka klęska.

Wiedeń 28-go lipca. (Tel. pryw. Kur. W.)— Dnia onegdajszego w południowych Węgrzech szalała straszliwa burza.

Niezwykłej siły orkan zrzucił kolosalne spustoszenia.

Całe wsie zostały zniszczone, niektóre formalnie znikły z powierzchni ziemi.

W mieście Monach zwały się wszystkie wieże kościelne, burząc ciężarem swoim gmachy świątyni. Na Dunaju zatonoło wiele łodzi.

Nieobliczona dotąd cyfra ludzi, którzy ponieśli śmierć w czasie srożącej się burzy lub utonęli w falach rzek, jest w każdym razie bardzo poważną.

Zewsząd nadechodzą przejmujące grozą szczegóły o katastrofie, niepamiętanej w tym rodzaju.

W Szegedynie orkan zburzył budynek cyrkowy i zerwał wiele dachów; na ulicach wichry przewracały wozy.

Równocześnie grad, dochodzący wielkości dużych kartofli, zniszczył pola na wielkiej przestrzeni.

Znaczna liczba bydła w polu zginęła.

Znaleziono kilka trupów dzieci, zabitych przez pociski gradowe.

Wzdłuż Cissy fala zniszczyła liczne młyny, tak, że deski miejscami pokrywały powierzchnię rzeki.

Kilka stacyj telegraficznych ucierpiało od uderzenia pioruna.

W Szathmar naczelnik stacji został zabity.

I Bukowina została nawiedzona przez orkan, który swe przejście zaznaczył wielkimi spustoszeniami.

Wścigi w Carskiem-Siole.

Petersburg 28-go lipca. (Tel. pr. K. W.)— W piątym dniu gonitw na torze carskosielskim rozegrano osiem nagród.

Pierwszą była nagroda rs. 300, którą zdobyła „Rakieta” p. Petryczenko, drugim był „Mac-Ajan” p. Lesiewickiego.

Nagrodę ks. Gagarina rs. 2,500 dla klaczy trzyletnich—wiorst 2 sąż. 133, otrzymała „Gładja” hr. L. Kraszińskiego, pozostawiwszy drugie miejsce niezwykłej dotąd „Sławianofilce” p. Woroncowa.

W trzywiorstowym biegu dla koni czteroletnich o nagrodę rs. 3,000 zwycięstwo odniosła „Madame de Parabère” p. Zielińskiego, ze stadniny p. Grabowskiego; drugą była „Notti” hr. Niroda.

Nagrodę rs. 500 w biegu 2½-wiorstowym dla koni starszych nad 3 lata pierwszą stanęła u mety „Provence” p. L. Grabowskiego, drugim był „Roitelet” br. Taubego.

W biegu o rs. 400, wiorst 3, pierwszą nagrodę wziął „Parachute” p. Kozłowa, drugą „Epoka” br. Willebranda.

Nagrodę rs. 800, bieg 2½ wiorsty, dla koni, które nie wygrały w r. b. 3,000 rs., wzięła „Estafette” hr. Ribeaupierre’a, drugim był „Rozmaryn” p. Sarkisowa.

W wyścigu oficerskim z przeszkodami pierwszym, zdobywając nagrodę rs. 300, był „Rustem” szkoły kawaleryjskiej, drugim „Kair” p. Zworykina.

„Mefisto”, należący do p. Lewoszewa, ze stajni p. Mysyrowicza, zdobył rs. 300 nagrody w ostatnim wyścigu. Za nim do mety dobiegł „Mamont” br. Hüne i p. Dityrychsa.

Upadek Boulangera.

Paryż d. 28-go lipca. (Tel. pryw. K. W.)— Wczorajem na bulwarach rozwinął się żywy ruch, wywołany gorączkowym oczekiwaniem na buletyny wyborcze z prowincji.

Oblęgane zwłaszcza są lokale redakcyjne znanych organów boulanżerowskich.

Władza rozwinęła potężne środki bezpieczeństwa, skutkiem czego głośnych manifestacji nie było.

Policja kazała opróżnić plac opery i bulwar Kapucynów.

Tłum stawiał opór, wskutek czego przeszło czterdzieści osób aresztowano.

Paryż 29-go lipca, godz. 12 m. 20 po północy. (Tel. pryw. K. W.)

Do północy wiadomy był rezultat wyboru w 200-tu kantonach.

Republikanie i monarchiści do tej chwili utrzymali dotychczasowe swoje pozycje.

Pomiędzy innymi wybrani Méline, prezes izby deputowanych, Rouvier, minister skarbu, Spuller, minister spraw zewnętrznych i inni.

Boulangier wybrany dotąd wszystkiego w czterech kantonach na czterdzieści, w których kandydował, a z których wynik wyborczy dotąd jest znany.

Paryż 29-go lipca, godz. 2 po północy. (Tel. pryw. K. W.)— Znanym jest dotąd rezultat wyborów w 412 kantonach.

Republikanie zyskali dotąd trzy mandaty, w 37 kantonach okazała się potrzeba wyborów ściślejszych.

Boulangier wybrany dotąd wszystkiego w dziewięciu kantonach a pobity już w 47-iu.

Zaburzeń z prowincji nie sygnalizowano.

Paryż 29-go lipca, godz. 8 min. 23 zrana. (Tel. pryw. K. W.)— Na 813 znanych dotąd wyborów do rad jeneralnych wybrano 468 republikanów i 245 monarchistów.

Boulangier wybrany dotąd jedenaście razy.

Potrzebnych jest 89 wyborów ściślejszych.

Republikanie zyskali 40 nowych okręgów wyborczych, a utracili 46, czyli monarchiści uzyskali 6 nowych okręgów.

* Część powyższych telegramów mieści się w dodatku nadzwyczajnym do *Kurjera*, który wydaliśmy dzisiaj zrana.

Berlin 29-go lipca, g. 2. m. 30 (T. p. K. W.)—

Ruble w gotówce **211 50** (onegdaj 210.75)

Ruble na dostawę **211 75** (onegdaj 210.25)

GIEŁDA.

Warszawa, 29-go lipca.

W walutach obcych ruch średni. Berlinem krótkim obracano po 47.72½, 47.80, 47.82½ i 47.85, przeważnie jednak po 47.75, 47.77½ i 47.80, żądając 47.95. Inne niemieckie krótkoterminowe miasta bankowe oddawano po 47.65. Londyn krótki po 9.75 w żądaniu nominalnem. Paryż krótki ofiarowano po 39.15, brano po 38.92½. Wiedeń krótki sprzedawano po 81.45 i 81.50, przy zafiarowaniu po 81.60.

W papierach obroty średnie, lecz dość żywe. Żądano za listy likwidacyjne po 89 i 88.50, według wielkości od cinków, a otrzymywano 88.60 za sztuki po rs. 1,000, oraz 88.40 i 88.50 za pięciosetki i 88.15 i 88.25 za drobne odcinki, w ogólnej sumie kilkudziesięciu tysięcy rubli. Przed zebraniem giełdowym sprzedano 33,000 w sztukach po rs. 1,000 po 88.75. Pożyczek wschodnich można było dostać po 99.25, wszystkie trzy emisje, bez ruchu. Kupiono kilkanaście pożyczek premjowych I em. po 265, oraz kilkanaście premjówek II em. po 247. Nową pożyczkę 4%, chciano zbyć po 83.75; oddano kilkanaście tysięcy po 83.35. Listy zastawne ziemskie starano się umieścić po 98.25 I ser. i po 96.80 II, III, IV i V ser., a umieszczono kilkadziesiąt tysięcy, placąc po 98.10, 98.15 i 98.20 za I ser., oraz 96.65 i 96.70 za najmłodszą serję. Listy zastawne m. Warszawy, stosownie do serji, w żądaniu po 98.25, 96.25, 95.50, 95.40 i 95.35, a sprzedano kilka tysięcy V ser. po 95. Listy zastawne m. Łodzi w żądaniu, stosownie do serji po 95.75, 93.75, 93.25 i 92.75.

Godzina 12. Usposobienie giełdy dla walut obcych mocne. W. O.

Okowita. Wiadro od 8.35⁷—8.38⁷, garniec od 2.72 do 2.73. Usposobienie spokojne, dowozy wystarczające.

FABRYKA OBIĆ PAPIEROWYCH J. FRANASZEK,

przysposobiła znaczny wybór Obić na nadchodzący sezon w cenie 10, 12, 15, 18, 20, 25 i 30 kop., odznaczających się pomimo tanioci, dobrem i gustownym wykończeniem. 648r

Skład fabryczny, 15 Krakowskie-Przedmieście 15.

Nowy wynalazek dla PP. Budowniczych i właścicieli domów, KOMINY do KUCHEN

nowej konstrukcji, gdyż do tej pory nie są takowe udoskonalone i z tego powodu bywają swędy, pary i szkodliwe wyziewy, któreby nie jeden właściciel domu, jak również i lokatorzy usunąć sobie życzyli.

Przeto upraszam Właścicieli nowo budujących się domów oraz Budowniczych i majstrów murarskich, którzy obecnie murują, ażeby raczyli się zgłosić do **Jana Lasockiego**, majstra zduńskiego, **Stare-Miasto № 20** w Warszawie, który w razie ządania kominy powyższej wymienione urządzi, lub też planów udzieli.

Nowej konstrukcji kuchnie są już stawiane, więc mogą być obejrzone, a także i udoskonalone przez PP. Budowniczych, Inżynierów i Majstrów murarskich, a te domy w których nowego systemu kuchnie będą porobione, niezawodnie będą miały pierwszeństwo u lokatorów. Przytem nadmieniam, że mam kilka odnacheń z wystaw urządzonych w granicach państwa. — Koszt takowej kuchni od **rs. 7 kop. 50**, za postawienie kuchni opłata zwyczajna. 953

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 24 Lipca (5 Sierpnia) r. b., o godz. 11-iej przed południem, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja **in minus** przez opieczętowane deklaracje,

na **reparację baraków rekruckich na Pradze, od sumy anszlagowej rs. 960 kop. 7.**

Warunki licytacyjne i anszlag, mogą być przejrane w Wydziale Administracyjnym Magistratu, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jako też wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Dzienniku Warszawskim i w Gazecie Policyjnej. 1402r

BARDZO TANIO!

Obicia papierowe,
Ceraty i Rolety,
polecają **J. Lubelski i S-ka,**
142, Marszałkowska 142,
obok Zielonego Placu. III9r

Stacja kolei Muszyna-Krynica, z Krakowa 8 godzin, ze Lwowa 12, z Buda-Pesztu 12.

KRYNICA

Apteka, Poczta, Telegraf, w miejscu.

C. K. ZAKŁAD ZDROJOWO-KAPIELOWY W GALICJI.
Nader obfita i silna „szczawa alkaliczno-żelazista.”
GŁÓWNIJSZE ŚRODKI LECZNICZE SĄ:

Kapiele mineralne ogrzewane metodą Schwartza, w budynku elegancko urządzoneym w 73 gabinetach, kapiele borowinowe w osobnym również elegancko urządzoneym budynku o 27 gabinetach, kapiele gazowe przy głównym źródle, metodyczne picie wod z licznych źródeł mineralnych w różnym składzie chemicznym, doskonała zentyczeria, nowa kefirnia, kilka mleczarni, nowy wzorowo urządzone zakład gimnastyczny, park wielki z wielu i wygodnymi spacerami.

Ku wygodzie i rozrywce gości służą: przeszło 1200 pokojów z całkowitem umeblowaniem, **nowo-zbudowany wspaniały dom zdrojowy**, liczne restauracje, cukiernie, teatr przez cały sezon, czytelnia gazet, dwie wypożyczalnie książek, orkiestra zdrojowa, fotograf, liczne i różnorodne sklepy, modniarki, różni rękodzielnicy i t. d.

W domu „**pod Zamkiem**” są do wynajęcia pokoje tylko na **przeciąg 24 godzin.** Dworzec kolejowy Muszyna-Krynica 10 kilometrów od zakładu, z kąd znakomicie utrzymana droga do zakładu prowadzi.

W Maju, Czerwcu i Wrześniu, ceny pomieszczeń skarbowych, jakoteż wszystkich rodzajów kąpieli o 30% niższy.

Prócz stałe przez cały sezon ordynującego lekarza rządowego **D-ra Kopffa**, praktkuje tamże 7-miu lekarzy. — Frekwencja roczna wynosi wyżej 4000 osób.

W samym Zakładzie znajduje się według najnowszych zasad umiejętności urządzone: **C. k. Zakład wodolecznicy pod kierownictwem specjalisty D-ra Ebersa.** 956R
Sezon otwarty od 15 Maja do 30 Września.

Na ządanie udziela wyjaśnień **c. k. Zarząd zdrojowy w Krynicy.**

MASZYNY DO SZYCIA „SINGERA,” Z FABRYKI

Towarzystwa Akcyjnego dawniej Seidel & Nauman z członkiem bez nawlekania, szyjące lekko i cicho. Z przyrządem do obrabiania dziurek wykonywajacym 1,500 dziurek dziennie.

Zadatek mały, spłata tygodniowa po **Rs. 1.**

Dwuletnia gwarancja. Do nabycia tylko w moim sklepie przy ulicy Senatorskiej Nr 22, róg Bielańskiej. **K. Koperski.** 11R

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 7 (19) Sierpnia r. b., o godzinie 12-iej w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy, licytacja **in minus** przez opieczętowane deklaracje, na **gruntowną reparację 4-iej części straży ogniowej, od summy anszlagowej rs. 2,200.**

Warunki licytacyjne i anszlag, mogą być przejrane w Wydziale Administracyjnym Magistratu, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jako też wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Dzienniku Warszawskim i w Gazecie Policyjnej. 1403r

Pierwsza w kraju Fabryka Stempli Kauczukowych i metalowych

786R

Z. SUCHOWIECKI.

Warszawa, Wierzbowa 6 (Hotel Angielski), obstalunki na prowincję wysyłać się za **zaliczeniem pocztowym.**

Ważne dla budujących.

I Skład żelaza

przy Placu Grzybowskiem pod N. 10, zaopatrzone został w wszelkie wymiary żelaza **doppelt I belki zwane.** 1295R

MASZYNY

do **Szycia** i do **PONCZOCH.** najlepszej konstrukcji, z gwarancją, stanowiące dobry i korzystny zarobek. Sprzedaje na **tygodniowe** lub **miesięczne raty.**

JULJAN BERG

Mazowiecka Nr 16.

PRACOWNIA I SKŁAD Bielizny Męskiej i Damskiej J. BILLING

W WARSZAWIE,
129 MARSZAŁKOWSKA 129
trzeci dom od rogu Świętokrzyskiej ku kolei.

„Wisi duża koszula z blachy”.
Firma istnieje od 1876 roku.

Poleca Szanownej Publiczności i łaskawej klienteli swoje wyroby, wykonywane w pracowni przy sklepie, pod osobistym kierunkiem.
Z uszanowaniem
1401R **JAN BILLING.**

Wielki medal srebrny

FARBY LAKIERY

POKOSTY

polecają Zakł. przemysł. chemicz. **W. KARPINSKI & W. LEPPERT** w Warszawie Plac Bankowy. Cenniki franco i gratis.

SZKOŁA PATENTOWANA prywatna męzka i pensja M. Weissfelda, 947

przygotowująca uczniów do gimnazjów i szkół realnych, ul. Świętojerska № 14 w Warszawie. Zapis codziennie od 9-iej do 6-iej godz. Placa od ucznia miesięcznie rs. 2. od pensjonarza kwartalnie rs. 50. Nauki odbywają się stale i podczas wakacyj

ADMINISTRACJA Hotelu Krakowskiego

przy ulicy Bielańskiej w Warszawie ma honor zawiadomić Szanowną Publiczność, że przy ostatecznym uporządkowaniu Hotelu, wszystkie numera w liczbie 60 na nowo odnowionemi i za cenę od 60 kop. do rubli 5 razem z pościelą, dla Szanownej Publiczności przeznaczonemi zostały.

Pierwszorzędną **Restauracja** pod firmą „**Sielanka**” zarządzana przez **P. Zięćkiewicza**, dostarcza oprócz obiadów od 1-iej do 6-iej po południu, wytworne jedzenia i napoje dla Gości hotelowych, a nowo urządzone stajnie i wozownie, wygodnie pomieszczają konie i powozy gościuina. Na każde zapotrzebowanie można korzystać z najmu powozów i karet w kantorze, w którym jest telefon.

Omnibus do wszystkich kolei. Administracja pochlebia sobie, że Szanowna Publiczność, uczęszczając do Hotelu Krakowskiego będzie w zupełności zadowolona, gdyż i służba obowiązki swoje gorliwie spełniać będzie. 940

Prywatna Szkoła III-klasowa, z 6-cio-letnim kursem w Zgierzcu.

Mam honor zawiadomić Szanowną Publiczność, że zapis do szkoły mojej, odbywać się będzie codziennie od 20 Lipca (1 Sierpnia) b. r. Do szkoły wstępować mogą chłopczy od lat 7. Przy szkole istnieje **pensjonat.** Przełożony Szkoły **Albin Kowalczewski**, 889 kand. nauk matem. Odes. Uniw.

— Mającym rzeczywistą chęć kupna, przesyłam bezpłatnie kosztorysy oraz warunki sprzedaży dóbr różnej wielkości.

Upraszam zarazem PP. właścicieli ziemskich, mających zamiar sprzedać swoje majątki, o nadsyłanie mi szczegółowych kosztorysów. 931

Georg Wundsch. we Włocławku.

Zakład zaopatrzony we wszelkie artykuły potrzebne do prowadzenia restauracji i kawiarni. Miłkowa Nr 18 w Warszawie. **Józefa Purwin,** WILLA GASTRONOMICZNA „**TEMIBA**”

OGRODNIK POLSKI
Mazowiecka 11. r1405
MALINY, ŚLIWKI, GRUSZKI, JABŁKA (także i na kompoty), nabywać można w dni powszednie od 9-iej rano do 7-iej wieczór.

